

Ze sborových akcí

Út	18. 12.	14:30	setkání starších věkem
Út	18. 12.	19:00	ekumenická biblická hodina
So	22. 12.		generálka na vánoční hru
Ne	23. 12.	9:30	dětské vánoční bohoslužby
Po	24. 12.	15:00	Štědrý den, bohoslužby (Pavel Filipi)
Út	25. 12.	9:30	Hod Boží vánoční, bohoslužby, VP (Ester Čašková)
Ne	30. 12.	9:30	bohoslužby (Ester Čašková)
Ne	6. 1.	9:30	bohoslužby
Út	8. 1.	14:30	koncert pro nejen starší věkem (V.Grochovský jr.-klavír, P.Nouzovský-violoncello)
Út	8. 1.	16:30	schůzka křesťanské služby
Út	8. 1.	19:00	schůzka hospodářské komise
Čt	10. 1.	19:00	schůze staršovstva
Ne	13. 1.	9:30	bohoslužby
Út	15. 1.	14:30	setkání starších věkem
Ne	20. 1.	9:30	bohoslužby s Večeří Páně
Út	22. 1.	14:30	setkání starších věkem
Ne	27. 1.	9:30	bohoslužby
Út	29. 1.	14:30	setkání starších věkem

Případné změny v programu po uzávěrce Hroznu lze najít na sborových webových stránkách <http://vinohrady.evangnet.cz>, které jsou pravidelně aktualizovány.

Hrozen *vinohradského evangelického sboru* vychází přibližně jednou za měsíc. Redakční uzávěrka je vždy 20. každého měsíce. Redakční kruh tvoří *Matěj Cháb*, *Jana Šarounová* a *Barbora Uličná*. Jazykové korektury: *Jana Šarounová*. Tiskovou verzi programem $\text{\LaTeX} 2_{\epsilon}$ připravuje *Jan Mach*, internetovou *Jan Šaroun*. Adresa na internetu: <http://vinohrady.evangnet.cz/hrozen>. Příspěvky, reakce či dotazy posílejte na adresu sboru (Korunní 60, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, tel. 224 253 550, e-mail: fsvinohrady@volny.cz) nebo přímo redaktorům. Určeno jen pro vnitřní potřeby vinohradského sboru. **Neprodejné.**

Zdobily jsme adventní věnce

Obsah

Adventní výhledy	2
O vizitacích, Praze a seniorátu	3
Konfirmace	6
Malé rozhovory s účastnicemi večera adventních věnců	7
Konfirmace II.	8
Adventní trh	9

Adventní výhledy

Vidím jej, ne však přítomného, hledím na něj, ne však zblízka. Vyjde hvězda z Jákoba, povstane žezlo z Izraele. Protkne spánky Moába, téměř všech Šétovců. (Nu 24:17 ČEP)

Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!’ (Mk 1:3 ČEP)

Kamkoliv se podívám, vidím člověka, který se snaží předběhnout a urvat čas. Adventní trhy otevřené dřív, než je adventní doba v liturgickém kalendáři, předčasné adventní večírky, které oslavují to, co ještě nastalo... To, že veškeré dění pod nebem má svůj čas, sice vím, ale čekat se mi moc nechce, vždyť vlastně nemám svůj osobní čas.

Vidění zřená v dávnověku věstcem Bileámem a prorokem Janem jsou sice zajímavá až jímavá, mě už se však pramálo dotýkají. To si raději přečtu na internetu bulvárně a zkratkovitě zapsanou informaci o již velice brzy očekávaném konci světa či alespoň jeho proměně. Většinou nad tím mávnu rukou, případně si tuto zprávu vezmu jako záminku k ještě bujarejším adventním oslavám.

Jedné noci, patně ve snu, mám ale vidění, v němž zřím dvojici – asi to bude už zmiňovaný věstec Bileám a prorok Jan Křtitel, kteří společně ukazují na noční nebe i málo viditel-

nou cestu před sebe. Když se probudím, pokusím se znovu přečíst Bileámovo proroctví o Izraeli a Hlas volajícího na poušti. Zjišťuji, že prorocké povolání je nejen obtížné a obtěžující, ale dokonce ohrožuje život. Ne všichni se s touto úlohou smířují, a tak prorokují často vládcům tohoto světa na objednávku. Bileám i prorok Jan, podle biblického svědectví však vidí a mluví všem objednávkám navzdory. Mluví k člověku, posluchači, do budoucna i ke čtenáři **slovo Hospodinovo**. Slovo o hvězdě, která představuje zdroj nového bytí, ale také reprezentuje štít Davida, z jehož pokolení vzejde Mesiáš, záchrana posledního času. V tomto světle mesiášských předpovědí slyšíme lépe a důrazněji, než dřív, jakýsi hlas, který vyzývá k přípravě nebo úpravě cesty pro Mesiáše. Asi se tedy nemám pouze kochat nebem, kde se ukazuje mimořádné znamení, ale rovněž se pokusím zapracovat na své vnitřní cestě, stezce a ulici. A čím? Možná zastavením na naší dosavadní dráze, po níž se řítíme pomalu „rychlostí světla“. Zastavení na cestě mi pomůže poznat pravý čas adventu, toho skutečného příchodu mého Spasitele, světla života těch, které miluji i světla světa, v němž žiji. Bez zastavení se mi může stát, že se zcela minu s **tím**, koho čekám a vyhlížím.

Když lidem někdo umírá a nechtějí ho mít v nemocnici, ale touží se o něj starat doma, pomáháme jim, protože ta péče je těžká.

- Fair Trade (Obchůdek pro jeden svět) je organizace, která pomáhá tak, že lidé ze třetího světa dostanou za svou práci tolik peněz, aby se mohli uživit a aby třeba mohli posílat své děti do škol.
- My jsme společnost Raná péče ze Soběslavi a jsme zaměřeni na podporu rodin dětí s postiže-

ním, prodáváme tady různé výrobky našich příznivců (náušnice apod).

- Tento stánek prodává zboží společnosti Ignis, což je chráněná dílna, a zároveň tu máme přáníčka, které z různých sypánek vytvořily děti a Zuzka Bruknerová. Ignis se snaží pomáhat lidem s handicapem nalézt smysluplné uplatnění a udělat přitom druhým radost.

*Jakub Rais, Adelaida Wernischová
a Jana Šarounová*

Zastav se i ty vzácný čtenáři, človče, právě proto, že něco časného nestíháš a adventní doba se již zkracuje.

Vyplatí se ti to...

Eva Vymětalová

O vizitacích, Praze a seniorátu

Rozhovor s Romanem Mazurem

Nedávno proběhla v našem sboru vizitace, vizitujícím jsi byl ty, jakožto senior Pražského seniorátu. Časopis Hrozen asi není pravým prostorem pro to, abychom probírali výsledky této vizitace nebo tvoje dojmy z našeho sboru. Zajímalo by mě však na obecné rovině, kolik takových vizitací už jsi absolvoval a jak se ty, původně „Nepražák“, v pražských sborech vůbec cítíš.

Každý pražský seniorátní výbor (tedy vlastně „staršovstvo“ pražského evangelického kraje) by měl za 6 let svého mandátu při vizitacích navštívit všech svých 31 sborů. Vzhledem k tomu, že vizitaci vede vždy jeden z farářů z výboru a jsme tam takoví celkem tři, konám každý rok 2–3 vizitace. Většinou jde o vizitace pravidelné – podle dlouhodobého plánu. Někdy se konají také výjimečné vizitace, obvykle při větších problémech v dotyčném sboru.

Vzhledem k tomu, že jsme nyní začali čtvrtý rok svého funkčního období, laskavý čtenáři se společně se

mnou snadno dopočítá necelých deseti vizitací, které jsem doposud absolvoval.

Pocházím sice z města Český Těšín, které je oproti Praze maličké, tamější sbor je ovšem díky dobře zakořeněné slezské evangelické tradici větší než kterýkoli pražský. Ostravský sbor, druhý mně důvěrně známý, byl sice menší než těšínský, ale zase životní styl v Ostravě je s tím pražským jako přes kopírák. Ve svém libeňském sboru a ve většině navštívených pražských sborů jsem se proto téměř vždy cítil rychle jako doma.

Jak jsi teoreticky na vizitace a rozhovory při nich připraven? Skoro bych řekla, že by to vyžadovalo nějaký výcvik, např. supervizorský.

Nic speciálního před tím, než začneme vizitace konat, neabsolvujeme. Spoléhá se zřejmě na sociální a pastýřskou inteligenci vedoucího vizitace, případně na to, co si sám doplní na kurzech nebo četbou pastorační, psychologické nebo manažerské literatury. V tomto smyslu mohu samozřej-

mě hodnotit jen situace, kdy jsem byl sám členem vizitovaného sboru (v Ostravě i v Libni). V obou případech pro nás byly tamější vizitace povzbuzujícími setkáními s našimi církevními vedoucími – pastýři.

Uměl bys obecně formulovat, co je v pražských sborech výhodou a co naopak může být negativní, třeba i pro faráře, kteří na pražské sbory přicházejí?

Ohromnou výhodou pražských sborů je neustálý příliv evangelických mládežníků a třicátníků, kteří studují a pracují v Praze, ač po-

cházejí třeba ze Slezska nebo z jižních Čech. V tomto kontextu pražské sbory zbytku republiky mnoho dluží.

Ve sborech ve větších městech, nejen v Praze, je také obvykle k nalezení větší míra angažovanosti laiků na práci a vedení sboru. S menší mírou pravděpodobnosti tam najdete typický Ein-Mann-System, kdy se všechno dělá podle toho, jak pan farář řekne. Lidé jsou zvyklí více se angažovat ve školách svých dětí, v bytových družstvech, neziskových organizacích a také jsou méně loajální k různým autoritám ve svém okolí. Po-

Dnešní fotografie je z konfirmace roku 1945 a dodala nám ji sestra Vondrušková, která v tomto roce byla konfirmována. Konfirmandy připravoval bratr farář Jerie.

Adventní trh

Druhou adventní neděli proběhl ve sborových prostorách již tradiční trh. Své výrobky prodávalo devět prodejců – organizací, které pracují s různými skupinami postižených nebo znevýhodněných osob, nadšených jednotlivců (prodej štěstíček), jeden stánek byl také sborový (prodej sladkostí a pití). Výtěžek z prodeje si odnesli zástupci jednotlivých organizací, celkový výtěžek byl potom určen hospici Cesta domů, jehož činnost představila ve sborových ohláškách jeho zakladatelka Martina Špinková. Chráněná sbírka věnovaná hospici a výtěžek z prodeje výrobků pro hospic vynesli 15 500 Kč. Na hladkém průběhu trhu se podílelo mnoho lidí – ať už se jednalo o nákupy, pečení koláčů a jiných dobrot, přípravu teplých nápojů, výrobu přáníček, prodej, nošení stolů či o vyřizování organizačních záležitostí a další činnosti. Doprovodnou aktivitou bylo také divadlo pro děti. Nad vším bděla hlavní organizátorka Monika Chábová společně se sborovou sestrou Jarmilou Raisovou. Všem se sluší za jejich nasazení poděkovat, ale největší odměnou nám všem je myslím nakonec radost, že má smysl vy-

naložit svůj čas a námahu pro dobrou věc.

Jakub Rais s Adelaidou Wernischovou se chopili mikrofonu, obešli některé prodejce a položili jim tuto otázku: **Jak se jmenuje organizace, která prodává u tohoto stánku, a jaké je její zaměření?**

- My jsme občanské sdružení Tosara, sídlíme v Praze, ale pracujeme hlavně ve Slaném a Ralsku se sociálně vyloučenými dětmi, hlavně romskými. Poskytujeme jim volnočasové a vzdělávací aktivity, od pravidelných kroužků přes různé tvořivé dílny a letní tábory, nyní mám nově i předškolní kroužky.
- Tato organizace se jmenuje Nazaret a jde o zařízení v jižních Čechách, kde jsou dílny lidí s postižením. Vyrábějí tam keramiku, koberce, chňapky, tašky i další textilie.
- Naš stánek patří hospicovému sdružení Cesta domů – pomáháme lidem, kteří chtějí pečovat o svoje blízké v domácí péči.

minulý rok, ale použila jsem jednu netradiční dekoraci – chilli papričky.

- Věvec se mi povedl, ale je jiný, než jsem očekávala. Naštěstí moje teta dělala věnce dva a jeden mi věnovala, takže mám věvec, se kterým jsem spokojená.
- Dělal jsem věnce dva: jeden klasický černo-červený s lýkem a druhý modernější, laděný do fialova.
- Můj věvec se mi líbí, i když vypadá jinak, než jsem na začátku zamýšlela.

Jak ti tato akce vyhovuje časově?

- Uvítala bych pozdější začátek, pracuji až do půl sedmé, proto jsem se opozdila.
- Vyhovovalo by mi trochu pozdější zahájení tvoření.
- Časově se mi hodí dobře, je těsně před adventem a přišla jsem hned po práci, po osmácté hodině.
- Pátá hodina je pro mě ideální.

*Ptali se Adelaida Wernischová
a Jakub Rais*

Konfirmace II.

dobně se pak logicky projevují i ve svých sborech. Pro vzájemnou spolupráci je to sice náročnější, ale jedině správné. Konečně se tak prakticky naplňuje teorie všeobecného kněžství věřících, kterou sice protestantismus zná již několik staletí, ale doposud ji příliš nepropraktikoval.

Jak jsem však už naznačil výše, celkové klima pražských sborů je stejné jako ve všech větších městech Česka. Zásadně odlišné pražské sbory podle mě nejsou.

V našem sboru vnímám docela malou motivaci k účasti na seniorátních akcích. Ve sboru se toho děje tolik, že skoro každý najde aktivitu, které se rád účastní nebo na které se sám podílí, málokdo už také vyšetří čas ještě na seniorátní družení. Vyrostla jsem v Poděbradském seniorátu, kde jsme setkávání na úrovni seniorátu potřebovali a oceňovali, v Praze je to trochu jinak. V čem vidíš přednosti takových setkávání i pro velké sbory?

Mám-li být zcela upřímný, členům větších sborů se nedivím, že se neúčastní tolik jako členové z menších sborů. Je to vlastně ideální, když je sbor natolik silný, že svými aktivitami pokryje všechny generační nebo zájmové skupiny, a další sbory příliš často nepotřebuje. Na těch, kdo pořádají větší, např. seniorátní akce je pak to, aby uspořádali tak zajímavá

setkání, aby i členové větších sborů měli chuť na ně vyrazit, ať už kvůli hostům nebo kvůli atmosféře.

Vím, že Pražský seniorát není jen Praha. Nejsou mimopražské sbory někdy Prahou trochu „převálcovány“?

Nemám vůbec ten dojem. Naopak doufám, že cítí podporu Pražanů velmi znatelně, především v hospodářských záležitostech a mají tak, oproti sborům v jiných seniorátech, určitou výhodu.

Ve tvém sboru (Libeň) usilujete o aktivní misijní vyzářování sboru do okolí. Asi by to potřebovalo více prostoru, ale přece: co konkrétně děláte, jak se to daří a jak jsi sbor v tomto směru vedl – nenarazil jsi na odpor, že něco takového není evangelické tradici vlastní?

V maximálně zkratce řečeno se lidem, kteří hledají svou duchovní cestu, pokoušíme nabídnout vždy další krůček směrem k bohatství křesťanské víry, naděje a lásky. Máš vůči křesťanům předsudky? Pak nám stačí, když si všimneš, že jsme fajn lidi. Ptáš se po obsahu víry? Pak se ti pokusíme vhodnou formou (třeba na webu) předat právě tu část křesťanského bohatství, která by tě ve tvé situaci mohla zaujmout. Jsi na pokraji životního rozhodnutí pro cestu víry? Pak ti nabídneme vhodnou formu dalšího kroku – Úvod do křesťanství

nebo předkřestní přípravu. . .

Žádný odpor jsem na této cestě nepocítil. Jednak ji hledáme společně se staršovstvem i s celým sborem. A také proto, že si praktikující evangelík obvykle velmi dobře uvědomuje, jaké bohatství ve víře v Boha má, a že je ho dost i pro dosud nevěřící. Pak vlastně stačí, když farář a staršovstvo nabídnou svým členům vhodné formy podílu na misijních aktivitách sboru, a členové vezmou věc otevřenosti společenství velmi rychle za svou. . .

A na závěr možná ještě něco o tobě, tvé rodině, o sborech, ve kterých jsi působil předtím.

Narodil jsem se v roce 1974 v Českém Těšíně do naprosto běžné, tedy nekřesťanské české rodiny. Příklon ke křesťanské víře jsem prožil až

v časech dospívání pod vlivem aktivní skupiny českotěšínské evangelické mládeže. Vystudoval jsem matematické gymnázium v Bílovci (1988 – 1992), evangelickou Biblickou a misijní školu v Hradci Králové (1992 – 1994) a Evangelickou teologickou fakultu Univerzity Karlovy (1998 – 2004, dálkově). Jako jáhen a farář jsem působil dříve v Ostravě (1996 – 2006), kde jsem se věnoval nejvíce křesťanské práci s dětmi a s mládeží. Mám ženu Aničku a tři děti: Janu (17), Davida (15) a Magdalénu (7). Moje žena je sekretářkou v neziskovce (na půl úvazku), pečlivou a hodnou vedoucí naší domácnosti, krásnou manželkou, a vzornou paní farářovou:–).

Ptala se Jana Šarounová

Konfirmace

25. listopadu se konala v našem sboru konfirmace. Konfirmováni byli čtyři mladí muži, a jak je zvykem, na cestu víry dostali verš z Bible.

Vavřinec Cháb: Jan 12,26 „Kdo mně chce sloužit, ať mě následuje, a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Kdo mně slouží, dojde cti od Otce.“

Samuel Mrázik: Žd 13,5b–6 „Bůh řekl: Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu. Proto smíme říkat

s důvěrou: Pán při mně stojí, nebudu se bát. Co mi může udělat člověk?“

Daniel Slanina: Žd 11,1 „Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a pevně počítat s tím, co nevidíme.“

Matěj Zikmund: Nahum 1,7 „Hospodin je dobrý, je záštitou v den soužení, zná se k těm, kteří se k němu utíkají.“

Malé rozhovory s účastnicemi večera adventních věnců

V pátek před první adventní nedělí se ve sborových prostorách konala společná výroba adventních věnců. Nejmladší účastníci večera zavítali s diktafonem mezi shromážděné sestry a položili jim několik otázek.

Jaká je tu atmosféra?

- Atmosféra je báječná.
- Je tu vánoční atmosféra, takže výborná.
- Atmosféra je jako každoročně přátelská, plná zajímavého povídání.
- Atmosféra je velice radostná

- Atmosféra je příjemná, je to možnost setkání se sestrami ze sboru, i s dalšími, které tak často do sboru nechodí. Vždy si uchystáme i něco dobrého na zub, chvíli posedíme a popovídáme, je to moc milé.

Jak se povedl věnec? Jak se ti líbí? Dělala jsi věnec klasický–tradiční, nebo ses pokusila o moderní trendy?

- Věnec je zatím ve výrobě a ta zdárně pokračuje.
- Dělala jsem klasický věnec, protože moderní věnec jsme měli